

ALLE HAR EN LIVSHISTORIE

Fra det øjeblik vi fødes, til det øjeblik vi dør, går tiden. Sekunder, minutter, timer, dage, uger, måneder, år. Nogle får en kort tid, andre en lang. Mens tiden går, lever vi og får en livshistorie. Alle har en livshistorie.

Tiden og tråden

Tid er ikke kun et forløb af sekunder og år. Tiden har et indhold. Vores liv er et hav af fortællinger. Vi væver en rød tråd gennem havet og får tegnet en livshistorie, der giver sammenhæng for os selv. Tråden består af erindringer fra vores liv, om valg vi har truffet, og om mål vi har forfulgt. Nogle erindringer står stærkere end andre, for visse hændelser tillægger vi betydning og derfor husker vi netop dem. Vores livshistorie er en måde at forstå os selv på – den fortæller, hvem vi er, hvordan vi er blevet sådan, og hvad der er vigtigt for os.

Livshistorien væver sig som en rød tråd gennem vores livstid. Og mere end det, for den binder også generationerne sammen. I det helt store perspektiv er vores livshistorie vævet ind i hele verdens historie. Vi er en del af det hele.

Det liv, vi fik

”Du lagde livstid i min krop” er en salme fra 2016 af Iben Krogsdal. Hun digter om livet som en vandring, hvor sorger og glæder følges ad. Gennem syv vers går vi fra fødsel, barndom, ungdom, ”det liv jeg fik”, til døden og en bøn til Gud: ”Og lys for os på vejen hjem”. Hver dag lever vi det liv, vi fik og endnu har tilbage.

*1. Du lagde livstid i min krop
du kaldte mine kære frem
du sagde: Her er mine børn.
Det husker jeg på vejen hjem*

*2. At åbne verden skridt for skridt
at flytte ud og komme frem
at stå som ung på verdens kant.
Det husker jeg på vejen hjem*

*3. De store muligheders tid
at danse lige ind i dem
de børn jeg fik og ikke fik.
Det husker jeg på vejen hjem*

*4. Og tiden gik med sorg og sang
og årene skrev knæfald frem
i aften solen stod mit navn.
Det husker jeg på vejen hjem*

*5. Og tog jeg fejl og faldt jeg hårdt
og førte jeg mig solklart frem
så sank jeg altid i din hånd.
Det husker jeg på vejen hjem*

*6. Og dagene der steg af tak
og åndedrag og alle dem
der gik med mig en tid et sted.
Dem husker jeg på vejen hjem*

*7. Du kære Gud, din vilje ske
forson mig mildt med alle dem
der kom og gik. Det liv jeg fik.
Og lys for os på vejen hjem*

Min tid er i Guds hånd

At tiden er i Guds hånd, er en tanke vi blandt andet finder i Salmernes Bog i Det Gamle Testamente: ”Mine tider er i din hånd” eller ”Mit livsløb er i din hånd”. ”Mine tider” har to betydninger. Den ene er ”min samtid, historien, den tid, jeg lever i”. Den anden er ”mit livsløb” som det strækker sig fra fødsel til død med sit særlige indhold. Begge betydninger rummes i Guds hånd - både hvert menneskes livstid og den tid, hvert menneskes liv udspiller sig i. Hele tiden er vi i Guds hånd.

Citatet fra Salmernes Bog finder vi også i en nyere salme af den norske digter Gerd Grønvold Saue:

*Mine tider er i din hånd.
Du var til før livet blev skabt,
du har fulgt mig trofast hver dag,
for mine tider er i din hånd.*

*Mine tider er i din hånd.
om mit liv bli'r langt eller kort,
du vil aldrig slippe mig, Gud,
for mine tider er i din hånd.*

Gå ind i din tid!

Fortiden, som er bag os, kan vi ikke gøre noget ved. Det, som er foran os, kan vi ikke se. Vi er her nu, og vi har fået frihed og ansvar betroet, så vi har mulighed for at forme fremtiden. ”Gå ind i din tid!” som Nordahl Grieg skrev i 1936 i sit digt ”Til Ungdommen”, ”Kingsatt av fiender”.

Vi kan gå ind i vores tid, vi kan gøre en forskel, vi kan træffe nogle valg og vi kan forfølge nogle mål. Vi er her nu. Vi er en del af det hele. Vi er vævet ind i hele verdens historie.

Hanne Margrethe Tougaard